

Dosarul nr. 1ra-1476/2015

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Petru Răileanu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iunie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Chiriac Iurie Constantin, născut la 02 februarie 1979, originar și locuitor în mun. Chișinău, str. N. Costin 62/1, ap. 90, cu viza de domiciliu în mun. Chișinău, or. Durlești, str. Junimii 46 A,

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță: 31.03.2015 – 08.06.2015;*

- *instanța de apel: 23.06.2015- 08.09.2015;*

- *instanța de recurs: 27.10.2015- 25.11.2015;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iunie 2015 Chiriac Iurie a fost condamnat în baza art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal la 12 (doisprezece) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă intentată de Chiseliova Irina privind încasarea prejudiciului material și moral, s-a admis în principiu, explicîndu-i-se părții civile că asupra cuantumului despăgubirilor se va pronunța instanța în ordinea procedurii civile la solicitarea sa.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, inculpatul Chiriac Iurie la 09.02.2015, în perioada de timp de la ora 19.30 pînă la 20.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, aflîndu-se la domiciliul cet. Dermenji Vitalii, situat în mun. Chișinău, str. Nicolae Costin, 61/3, ap.51, în urma unui conflict

habitual iscat cu ultimul, acționând cu intenție directă, urmărind scopul omorului cu deosebită cruzime a cet. Dermenji Vitalii, din motive ostile, folosindu-se de faptul că este mai tânăr și mai dezvoltat fizic decât victima, precum și de faptul că anterior la victimă au fost fracturate 4 coaste din partea dreaptă a corpului, de faptul că ultimul era bolnav de cardiopatie ischemică cronică și nu putea să opună rezistență corespunzătoare, a aplicat un timp îndelungat (aproximativ o oră) lui Dermenji Vitalii multiple lovituri cu picioarele precum și cu un obiect contondent dur peste diferite părți ale corpului, în special în regiunea capului și gâtului și manifestând o cruzime deosebită, a continuat acțiunile respective chiar și după ce victima Dermenji Vitalii, fiind dezorientat, se afla întins la podea și nu avea posibilitatea de a se apăra și a opune rezistență. Mai mult, în vederea realizării intenției sale de omor a victimei cu o cruzime deosebită, inculpatul Chiriac Iurie, l-a apucat pe Dermenji Vitalii, cu mâinile de gât și prelungind durerile insuportabile ale acestuia, l-a sugrumat o perioadă de timp, aplicând în timpul acțiunii de sugrumare cu o forță suficientă să determine fracturarea osului hioid, ulterior continuând să lovească victima cu picioarele peste diferite regiuni ale corpului. În rezultat, inculpatul a cauzat victimei Dermenji Vitalii, intravital traumă craneo-cerebrală închisă cu plagă contuză pe cap; edem traumatic, echimoze, excoriații și plăgi contuze superficiale pe față; hemoragii în țesuturile moi pericraniene fronto-temporo-parieto-occipital stînga și fronto-temporal dreapta, hemoragii în mușchii temporali bilateral; hemoragii subarahnoidiene difuze pe emisfere cerebrale și cerebel; sînge în ventriculii cerebrali laterali și ventricul IV; focare de contuzie hemoragică emisferelor cerebrale, temporal bilateral; fractura oaselor nazale, traumă închisă a gâtului cu hemoragii în țesuturile moi a gâtului, fractura osului hioid cu hemoragii în țesuturile adiacente, traumă toracică închisă cu hemoragii în țesuturile moi la nivelul sternului, fracturi complete, directe ale coastelor 8,9,10 pe linia axilară medie stîngă cu hemoragii în țesuturile moi, echimoză și excoriație în regiunea umărului drept care în comun, potrivit criteriului pericolului pentru viață, se califică ca vătămări corporale grave ce a cauzat decesul lui Dermenji Vitalii.

Astfel Chiriac Iurie a comis infracțiunea prevăzută de art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal după indicii calificativi „omorul intenționat al unei persoane, comis cu o deosebită cruzime”.

La cererea inculpatului, cauza penală a fost examinată în procedură simplificată în ordinea art. 364¹ Cod procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul inculpatului, Răileanu Petru, care a solicitat casarea parțială a sentinței și adoptarea unei noi hotărâri potrivit

căreia, inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, pe motiv că, instanța de fond la individualizarea pedepsei nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, personalitatea inculpatului, faptul că ultimul nu are antecedente penale precum și circumstanțele atenuante: prezența unui copil minor la întreținerea inculpatului și recunoașterea deplină de către el a vinovăției.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015, s-a dispus respingerea ca nefondat a apelului declarat de avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului și menținerea fără modificări a sentinței atacate.

4.1 Colegiul penal audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei, a ajuns la concluzia că instanța de fond a analizat obiectiv cumulum de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, stabilind în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească efectuându-se cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

La stabilirea pedepsei Colegiul consideră că, instanța de fond corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă reală cu închisoarea, pedeapsă pe care o consideră echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei. Astfel, argumentul invocat de avocat precum că la adoptarea sentinței de către instanța de fond nu au fost luate în considerație dispozițiile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală nu au fost reținute de către Colegiu, deoarece instanța de fond a ținut cont și a aplicat corect reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal care prevede închisoare de la 15 la 20 ani, sau detențiune pe viață, deci reducerea cu 1/3 din limitele pedepsei stabilesc limita minimă 10 ani - și limita maximă - 13 ani 4 luni închisoare, totodată corect fiind stabilit și tipul penitenciarului, ținându-se cont de prevederile art. 72 alin. (4) Cod penal.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei prima instanță a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, faptul că prin acțiunile sale inculpatul a atentat la viața și sănătatea persoanei, valori supreme ocrotite de Constituția RM, legea penală și prevederile art. 1 par. 1 al CEDO.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, care fără a invoca un temei de casare prevăzut la art.427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și parțial a sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care a aplica în privința inculpatului pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 10 (zece) ani.

În susținerea recursului invocă aceleași motive declarate în apel la **pct. 3** al prezentei decizii.

5.1. Asupra recursului declarat a depus referință procurorul N.Suvac prin care solicită respingerea acestuia ca inadmisibil pe motiv că pedeapsa stabilită inculpatului este în dependență cu circumstanțele atenuante și agravante prevăzute la art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prescise în art. 78 Cod penal.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal atestă că, recurentul declarînd recursul ordinar, nu a invocat nici unul din temeiurile obligatorii recursului ordinar stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deși solicită o pedeapsă mai blîndă, cerință ce cade sub incidența pct. 10 al art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, care stipulează că, *deciziile instanței de apel pot fi supuse recursului, pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal consideră că, temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanțele ierarhic inferioare și-au motivat just soluția adoptată, acordînd deplină eficiență prevederilor art. 61,75,76,78 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvîrșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvîrșite care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul învinător, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală să fie luate în considerație după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvîrșite.

În speță, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanțele ierarhic inferioare au luat în considerare atît prevederile alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cît și prevederile art. 75,76 și 78 Cod penal care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanțele au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, lipsa antecedentelor penale, precum și atingerea scopului pedepsei penale privind restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

Prin urmare, Colegiul reține că criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și căroră li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală temeiuri de casare a hotărîrii nu s-au stabilit.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face trimitere deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanțele ierarhic inferioare în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Petru Răileanu în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui Chiriac Iurie, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 16 decembrie 2015.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun